

Απαντήσεις ΑΟΘ

- A1. α. Σωστό
β. Λάθος
γ. Λάθος
δ. Σωστό
ε. Σωστό

A2. γ.

A3. β.

ΘΕΜΑ Β

- B1. Σχολ. σελ. 37
B2. Σχολ. σελ. 38
B3. Σχολ. σελ. 38-39

ΘΕΜΑ Γ

Συνδ.	Αρ. ο	Αρ. 2	Κ.Ε. 2	ΚΕο
Α	600	0	1,14	0,88
Β	400	175	2	0,5
Γ	300	225	4	0,25
Δ	200	250	8	0,13
Ε	0	275	8	0,13

$$\Gamma_1. \text{ΚΕ}_{2_{AB}} = \frac{\Delta_ο}{\Delta_2} = \frac{600 - 400}{175 - 0} = \frac{200}{175} = 1,14 \text{ μον. } ο$$

$$\text{ΚΕ}_{ο_{AB}} = \frac{\Delta_2}{\Delta_ο} = \frac{175 - 0}{600 - 400} = \frac{175}{200} = 0,88 \text{ μον. } 2.$$

$$\text{ΚΕ}_{2_{Br}} = \frac{\Delta_ο}{\Delta_2} \Leftrightarrow 2 = \frac{400 - 300}{2r - 175} \Leftrightarrow 2r = 225$$

$$\text{ΚΕ}_{2_{r\Delta}} = \frac{1}{\text{ΚΕ}_{ο_{r\Delta}}} = \frac{1}{0,25} = 4 \text{ μον. } ο$$

$$\text{ΚΕ}_{2_{r\Delta}} = \frac{\Delta_ο}{\Delta_2} \Leftrightarrow 4 = \frac{300 - \Delta_ο}{250 - 225} \Leftrightarrow \Delta_ο = 200$$

$$\text{ΚΕ}_{2_{\Delta\epsilon}} = \frac{\Delta_ο}{\Delta_2} = \frac{200 - 0}{275 - 250} = 8 \text{ μον. } ο$$

$$\text{ΚΕ}_{ο} = \frac{\Delta_2}{\Delta_ο} = \frac{1}{\text{ΚΕ}_{2_{\Delta\epsilon}}} = \frac{1}{8} = 0,13 \text{ μον. } 2.$$

Γ ₂ .	Συνδ.	<u>0</u>	Z	ΚΕΖ _{Br} = 2
	B	400	175	
	B'	<u>0</u> _{B'}	200	

$$ΚΕΖ_{Br} = ΚΕΖ_{B'B'} = \frac{\Delta_0}{\Delta_Z} \Leftrightarrow$$

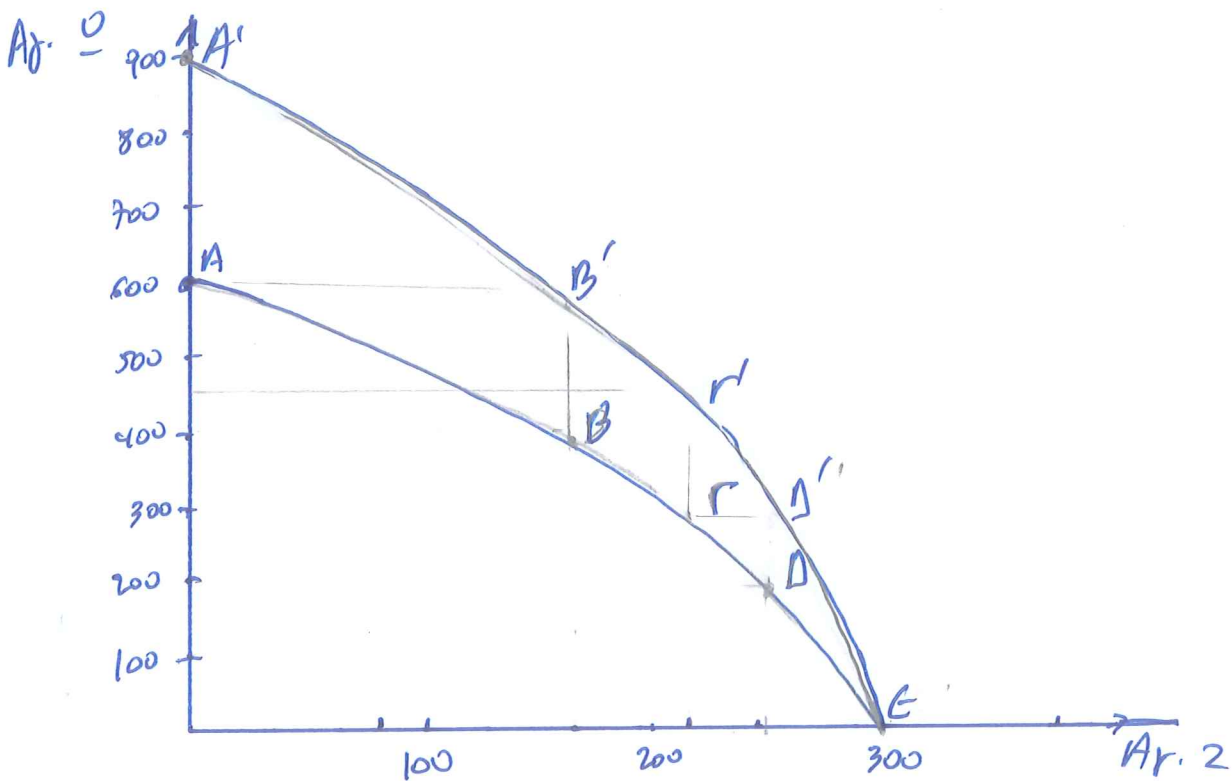
$$\Leftrightarrow 2 = \frac{400 - \underline{0}_{B'}}{200 - 175} \Leftrightarrow \underline{0}_{B'} = 350$$

Πρέπει να θυσιάζουν $600 - 350 = 250$ μονάδες του αγαθού 0.

Γ₃. Επειδή η τεχνολογία παραγωγής του αγαθού 0 βελτιώνεται η παραγωγή του αυξάνεται κατά 50%.

$$\text{Επομένως ισχύει } \underline{0}' = \underline{0} + \frac{50}{100} \underline{0} = 1,5 \underline{0}$$

Συνδ.	θ' ($=1,5^\circ$)	Z
A'	900	0
B'	600	175
r'	450	225
Δ'	300	250
Ε'	0	275

Γ4] Σε σχέδια με την αρχική ΚΠΑ οι συνδυασμοί παραγωγής βρίσκονται δεξιά αυτών, δη). ενώ ορίων παραγωγικών δυνατοτήτων και χαρακτηρίζονται ως ανεπιμετωι συνδυασμοί, δη). συνδυασμοί παραγωγής που δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν.

Σε σχέση με τη νέα ΚΠΑ οι συνδυασμοί παραγωγής βρίσκονται αριστερά αυτής, δηλ. ενώ ορίων παραγωγικών δυνατοτήτων της οικονομίας που χαρακτηρίζονται ως έφικτοι συνδυασμοί παραγωγής, δηλ. συνδυασμοί παραγωγής που μπορούν να πραγματοποιηθούν.

ΘΕΜΑ Α

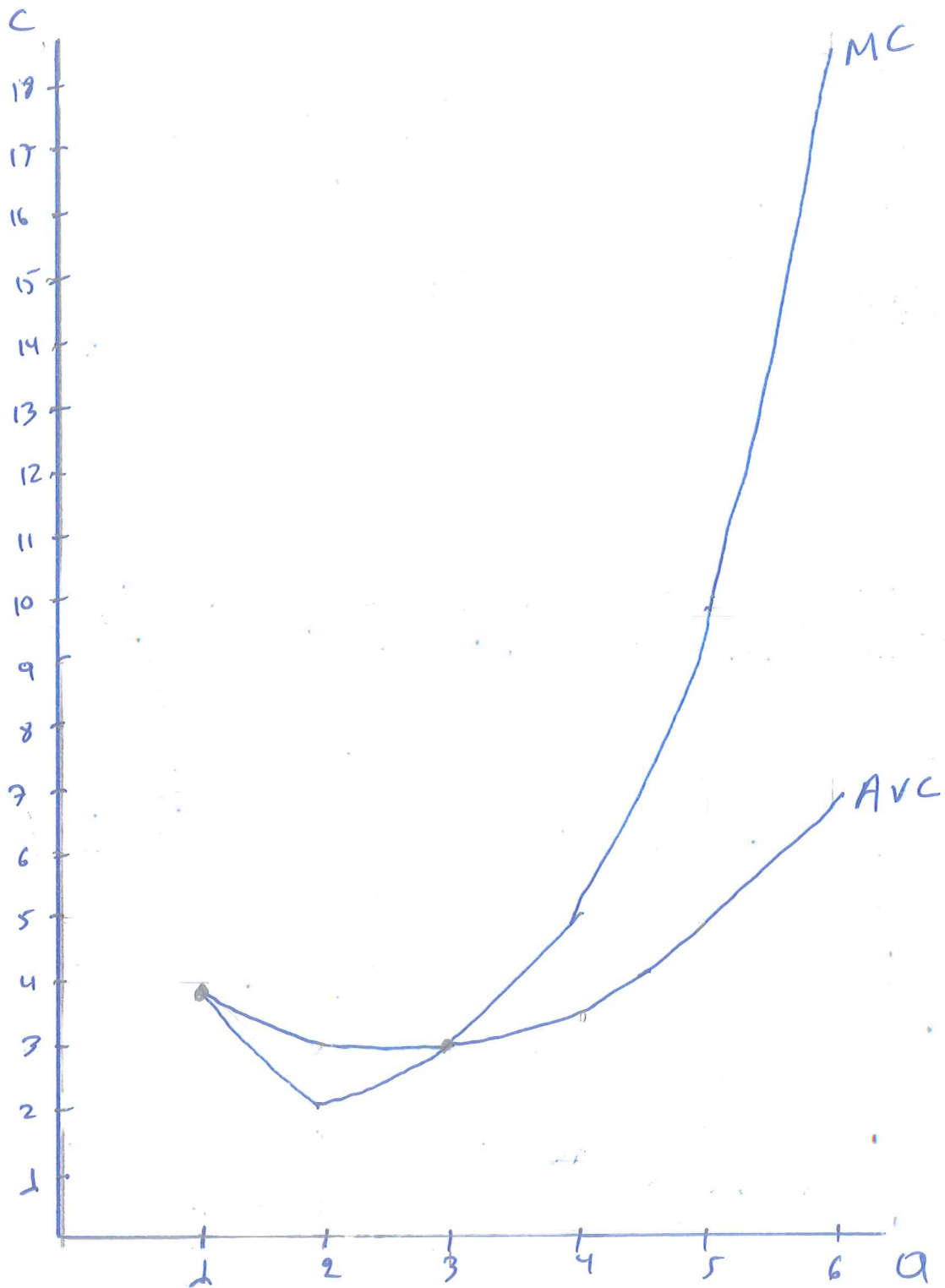
Ευνδ.	Q	VC	AVC	MC
A	0	0	-	-
B	1	4	4	4
Γ	2	6	3	2
Δ	3	9	3	3
Ε	4	14	3,5	5
Ζ	5	24	4,8	10
Η	6	42	7	18

Δ1. γ. $MC = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} = \frac{VC_{\Gamma} - VC_{B}}{Q_{\Gamma} - Q_{B}} = \frac{6 - 4}{2 - 1} = 2$

Δ: $AVC = \frac{VC}{Q} = \frac{9}{3} = 3$

Ε: $MC = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} = \frac{VC_{E} - VC_{\Delta}}{Q_{E} - Q_{\Delta}} = \frac{14 - 9}{4 - 3} = 5$

Ζ: $AVC = \frac{VC}{Q} \Leftrightarrow VC = AVC \cdot Q \Leftrightarrow VC = 4,8 \cdot 5 = 24$

Δ3.

$P(MC)$	Q_s
3	3
5	4
10	5
18	6

Ο πίνακας προσφορών της ενοχέρητης προκύπτει από το ανερχόμενο γράφημα της καμπύλης του οριακού κόστους (MC) όπου είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το Μέσο Μεταβλητό Κόστος (AVC) όπου $MC = P$

Δ4.α) Η αίτηση του εργατικού μισθού δα) του κόστους παραγωγής της ενοχέρητης θα αυξήσει το μέσο μεταβλητό και οριακό κόστος της ενοχέρητης για κάθε ενοίκιο παραγωγής με αποτέλεσμα τη μείωση της προσφοράς.

β) Η βελτίωση της σχεσιολογίας θα έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής με τους ίδιους παραγωγικούς συντελεστές και το ίδιο κόστος παραγωγής, με συνέπεια την αύξηση της προσφοράς.